

Universiteit
Leiden
The Netherlands

EJW 2004: wij gaan van B.I.L.!

Groeneveld, M.

Citation

Groeneveld, M. (2004). EJW 2004: wij gaan van B.I.L.!. *Bestuurskundige Berichten*, 19(3), 17-18.
Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211297>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211297>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

collegeaanbod matig. Aan werkgroepen heb ik een hekel, maar ik zou wel graag veel meer hoorcolleges zien. Nu begin ik een week voor de tentamens met studeren en toch haal ik punten. Dat zou niet mogen. De studie moet intensiever en de materie moet veel diepgaander zijn. Ik vind veel vakken, zeker de inleidende vakken, te basaal en te weinig theoretisch.

Hoe zie je de B.I.L.?

De B.I.L. is een goede organisatie met af en toe erg interessante activiteiten. Wat me van de B.I.L. tegen de borst stuit is dat het wel heel duidelijk een door Augustijnen gedomineerde club is. Er heerst een sterke ons-kent-ons sfeer en dat zou niet zo moeten zijn bij een onafhankelijke studievereniging.

Een sfeer die overigens elk lid kan veranderen, door te solliciteren op één van de vele commissies.

De B.I.L. is immers een vereniging voor en door de leden! □

Peter Kasbergen

“Komische Noot?!”

Engels gevoel voor humor...

EJW 2004: Wij gaan van B.I.L.!

Voorafgaand aan de EL CID heeft de B.I.L. dit jaar, zoals de traditie het ons heeft meegegeven, wederom het eerstejaarsweekend in Reeuwijk georganiseerd. Gesproken mag worden van een waar succes, mede door de massale opkomst van sjaarzen, een stralend zonnetje en bovendien een geweldige ambiance.

In de ochtend vroeg verzamelden de nieuwe eerstejaars, het bestuur, het f.t.-bestuur en de mentoren zich op Leiden Centraal om een geweldig weekend tegemoet te gaan. Bijzondere vermelding verdienen Wouter Zantinge en Mathijs van de Waardt, welke aanwezig waren op het weekend na een korte nacht en een reis vanuit Londen. Ter opvulling van de tijd die de groep EJW'ers moest wachten in Bodegraven, werd het namenspel gespeeld. Namen als Moody Maarten, Flitsende Femmy en Achterlijke Arnoud vlogen om ieders oren, zodat niet alleen de namen, maar ook de tijd voorbij vloog en iedereen elkaar al wat beter kende.

Na aankomst op camping De Reeuwijkse Hout installeerde de groep zich in de twee legertenten, om daarna te beginnen aan een nieuwe kennismakingsronde onder het genot van een overheerlijke lunch. Tevens werd iedere deelnemer voorzien van een groene Heinekenpolo met daarop de tekst 'Van B.I.L. gaan!'. Traditiegetrouw werd het B.I.L.-stickerspel gespeeld wat de onderlinge integratie zeker bevorderde. Met recht kan gezegd worden dat het stickerspel wederom een groots succes was. Op dit soort momenten kwamen verborgen talenten tevoorschijn; recordhouders hadden wel zes stickers met namen of voorwerpen geraden.

Het aankomend bestuur had zich gereed gemaakt voor het tweede deel van het programma, dat plaats zou vinden aan de Reeuwijkse plassen. Dit creatieve, weergaloze en succesvolle onderdeel werd ingeleid door de zangkunsten van de enige echte Robbie Ronald, in de persoon van Peter Kasbergen. De zanger schraapte zijn keel en nam de sjaarzen op sleeptouw, zodat desfeer er goed in kwam. Desfeer bleek aanzienlijk te bekoelen toen televisiebitch Chazia Mourali (Simone van Elk) ten tonele kwam. Zij onderwierp onder meer Saskia en Arnoud aan vele vragen in een B.I.L.-

aflevering van 'De Zwakste Schakel'. De belangrijkste opgedane kennis van de dag was het woord 'lustrum', welke om de vijf jaar gevierd wordt. De betekenis van dit woord was helaas onbekend bij de deelnemende sjaars. Schokkend was het dat zelfs de afkorting BSA niet tot herkenning leidde bij de deelnemers.

Naast Chazia Mourali gaven ook Nance (Elvira Visser) en François Boulangé (Matthijs Groeneveld) acte de

présence met een eigentijdse versie van het gezellige televisiespelletje Lingo. Woorden als 'sjaars', 'billig' en 'bigmac' passeerden de revue. In een spannende strijd der seksen bleek het vrouwenkoppel de uiteindelijke winnaar.

In het televisieblok werd het programma 'Cash & Carlo' gepresenteerd door Mathijs van de Waardt als Carlo Boszhard. Met zijn assistenten Bart en Petra presenteerde hij vele artikelen. Te winnen viel onder meer een krat bier, een B.I.L.-das, een diepvriespizza en een pak condooms met fruitsmaak. De winnaars waren enorm blij met hun prijzen. Tot slot presenteerde Peter Kasbergen het programma 'The Grind' met dance contest 'Shake your B.I.L.'. Iedereen schudde zijn billen en danste zo goed als hij kon, maar slechts één persoon kwam als winnaar uit de bus; Bram was de gelukkige en werd de trotse eigenaar van een gouden lp.

Na terugkomst op de camping, wat sportieve ontspanning en het diner was het tijd voor de welbekende campingdisco. Op deze weergaloze avond was het niet alleen de camping-dj die van zich liet horen, ook zanger Johnny was van de partij. Met zijn weergaloze stem en Hollandse repertoire bracht hij de menigte in extase. De disco was slechts kort aan de gang, of de volgende campingberoemdheid diende zich aan en zij bracht onder meer country en Janis Joplin ten gehore. Ze was helaas iets te veel van het goede. De B.I.L. zat niet stil en liet door middel van Peter Kasbergen ook van zich horen. Met het nummer 'My Way' van Frank Sinatra trad hij op geheel eigen wijze in de spotlights. De (B.I.L.-)menigte was laaiend enthousiast. Vervolgens gaf

Peter het 'muzikale' stokje door aan een volgende plaatselijke grootheid, tot grote spijt van vele B.I.L.-leden. De bewuste zangeres zonder naam bleef helaas zingen tot in de kleine uurtjes. De volgende dag kwam iedereen langzaam op gang, na lang gefeest te hebben. De enige Reeuwijkse activiteit die nog op het programma stond, was de boottocht. Helaas kwam deze iets te laat aan, maar dit was geen probleem, aangezien het weer zeker niet te wensen over liet. Na een middagje toeven op het water was het weekend ongeveer op zijn einde gelopen. De sjaarzen keerden huiswaarts, of richting Leiden, om nog deel te nemen aan het verenigingsetentje in het Leidse pannenkoekenhuis 'Oudt Leyden', waar het nog lang gezellig bleef... □

Matthijs Groeneveld

Jolijt alom tijdens het stickerspel op het EIJW

Ook de campingdisco was weer een succes

P.K.: P.I.M.P.

Op de bedrijvenborrel gaf Zenc een mooie presentatie

De heren De Schepper, Minken en v/d Waardt vermaakten zich uitstekend!

Zuurmond & Co. op de borrel van Zenc

Over Europa en de Verenigde Staten, en wat er misging

De recente uitbreiding van de Europese Unie is van historisch belang om twee redenen: het is de grootste toetredingsronde ooit, en het maakt een definitief einde aan de naoorlogse tweedeling van Europa. Toch is er in de Verenigde Staten -het land dat sinds het ontstaan van die tweedeling zich zo nauw verbonden voelde met Europa- maar weinig aandacht voor deze cruciale ontwikkelingen. Is dit tekenend voor de huidige transatlantische verhoudingen?

Misschien moet Europa zich deze Amerikaanse desinteresse niet persoonlijk aantrekken. De uitbreiding van de NAVO met zeven nieuwe leden ging in Amerika ook vrijwel onopgemerkt voorbij. In de VS houdt men zich traditioneel maar met één *issue* tegelijk bezig, en momenteel zijn dat er al twee: Irak en de aanstaande verkiezingen. Desondanks is het verontrustend dat het de Amerikanen zo weinig kan schelen dat de EU tien nieuwe leden heeft gekregen, waarvan

EU vallen. De EU en de VS zijn elkaars belangrijkste handelspartners. Onderlinge zakelijke transacties lopen op tot 3 miljard dollar per dag. Als er een handelsconflict is, bijvoorbeeld over staal of intellectueel eigendom, treedt de WTO op als arbiter. Juist omdat de economische belangen van de VS en de EU zo nauw met elkaar verweven zijn, wordt er gewerkt aan het verminderen van verschillen en aan de harmonisering van regelgeving op economisch gebied.

"De uitbreiding van de NAVO met zeven nieuwe leden ging in Amerika vrijwel onopgemerkt voorbij"

Ten tijde van de Koude Oorlog was deze verbondenheid ook duidelijk aanwezig op het strategische en diplomatieke vlak. Het was de Verenigde Staten er alles aan gelegen om stabiliteit en welvaart te helpen creëren op een continent waar oorlog altijd op de loer had

er acht ooit deel uitmaakten van het Sovjet blok.

Het probleem zit hem duidelijk in de wonden die de besluitvorming rond de oorlog in Irak achtergelaten heeft. Door deze crisis is in Europa de indruk ontstaan dat de Amerikaanse regering eigenlijk meer belang hecht aan een verdeeld Europa dan aan een verenigd Europa, en dat het vormen van geïmproviseerde coalities de VS meer aanspreekt dan het bijhouden van het bestaande partnerschap.

Dit betekent niet dat het op alle terreinen slecht gesteld is met de Europees-Amerikaanse verhoudingen. Vooral op economisch gebied is de vriendschap tussen de EU en de VS springlevend, en kunnen de banden na de uitbreiding nog eens aangehaald worden, omdat de snelst groeiende economieën van Europa nu binnen de

gelegen. Des te schrijnender is het om te zien hoe dit saamhorigheidsgevoel op het diplomatieke vlak in de laatste jaren afgebrokkeld is.

In 2001 verklaarde George W. Bush plechtig dat de Amerikanen zich ten doel stelden om de valse scheidslijnen die Europa verdeeld houden, uit te wissen. Ook waarschuwde hij ervoor dat als Europa en Amerika verdeeld zijn, dit meestal tot tragische gevolgen leidt. Deze woorden klinken drie jaar later als uit een vervlogen tijdperk. Om deze valse scheidslijnen uit te wissen heeft de EU het equivalent van twee Marshall Plannen uitgegeven om de Centraal Europese landen

voor te bereiden op het lidmaatschap, maar de erkenning van Amerika hiervoor blijft uit. Blijkbaar is de aandacht naar elders verschoven. Deze verschuiving blijkt ook uit de moeite die de Amerikanen hebben om te begrijpen dat voor de meeste EU landen de toetreding van Turkije verre van een vanzelfsprekendheid is. In Washington ziet men niet de problemen die Turkije heeft met bijvoorbeeld mensenrechten als een minder ernstig struikelblok voor aansluiting bij de EU dan in Europa zelf. Dit geeft de Amerikaanse koerswijziging aan van een focus op een verenigd Europa naar een focus op het verspreiden van democratie in het Midden Oosten. Als Turkije lid zou worden van de EU, zou dat in Amerikaanse ogen een belangrijke brug slaan naar de islamitische wereld. En daarom moet de EU volgens de Amerikanen zo snel mogelijk beginnen met onderhandelingen over de toetreding van Turkije.

In Europa zelf wordt daar heel anders over gedacht. De Franse President Chirac verklaarde onlangs nog dat als Turkije ooit tot de EU zou toetreden, dit zeker niet binnen nu en 10 jaar zou gebeuren. Dit heeft, behalve met een dubieuze mensenrechten-staat van dienst, ook te maken met het feit dat Turkije volgens velen historisch gezien geen deel uitmaakt van het Europa-gevoel (voor zover aanwezig) bij de huidige EU inwoners. De verschillende ideeën die bestaan over waar het continent Europa ophoudt, zijn niet alleen lastig, maar ook fascinerend. Ligt Turkije in Europa of niet? Duidelijk is dat vragen over het wel of niet behoren tot de Europese familie afgezet moeten worden tegen het risico van het uitsluiten van het enige voorbeeld van een moderne seculiere islam. De Europeanen lijken meer belang te

"Het is verontrustend dat het de Amerikanen zo weinig kan schelen dat de EU tien nieuwe leden heeft gekregen, waarvan er acht ooit deel uitmaakten van het Sovjet blok"